

مجله اقتصادی - ماهنامه بررسی مسائل و سیاستهای اقتصادی

ویژه‌نامه هدفمندسازی بارانه‌ها

شماره ۱۰۱، اسفند ۱۳۸۸ ۱۴۱ صفحات

۱۳۲-۱۴۱

مدیریت و کنترل صندوق‌های فرابودجه‌ای^{*} (بخش اول)

ریچارد آلن و دیمیتار رادو

ترجمه: سیامک یادگاری و شکوه السادات سیدعلی‌اکبر^۱

۱. مقدمه

موضوع تاسیس صندوق توسعه نفتی در سیاست‌های کلی برنامه پنجم توسعه و پیشنهاد دولت مبنی بر تمرکز منابع حاصل از هدفمند کردن بارانه‌ها در قالب یک صندوق فرابودجه‌ای، ضرورت بررسی و مطالعه بیشتر در زمینه ماهیت صندوق‌های مذکور را می‌طلبد. از این جهت، این ترجمه با هدف اطلاع‌رسانی بیشتر در این زمینه ارائه می‌شود.

این گزارش، مباحث مربوط به تاسیس و مدیریت مالی صندوق‌های فرابودجه‌ای را بررسی می‌کند. نهادهای دولتی که به طور متوسط ۴۵ تا ۴۰ درصد هزینه‌های دولت مرکزی را تشکیل می‌دهند $\frac{2}{3}$ این نهادها، صندوق‌های تامین اجتماعی‌اند) و در همه کشورها با سطوح مختلف توسعه، وجود دارند.

چنانچه این صندوق‌ها در طراحی و مدیریت، نامناسب باشند، کارایی و اثربخشی نظارت‌های مالی را تضعیف می‌کنند. با وجود این، صندوق‌های فرابودجه‌ای به دلیل برخورداری از نظام تصمیم‌گیری مستقل و بهویژه در کشورهایی با سیستم مدیریتی و نظارتی کیار، منافع بالقوه دارند. این صندوق‌ها، اغلب به دلیل ناموفق بودن نظام بودجه‌ای و عوامل اقتصادی و سیاسی ایجاد می‌شوند. این گزارش، پیشنهاد می‌دهد تا اطلاعات مربوط به صندوق‌های فرابودجه‌ای در قالب یک سیستم واحد گزارش دهی مالی، ارائه گردد و چارچوبی تحلیلی برای ارزیابی، اثربخشی و کارایی صندوق‌های فرابودجه‌ای برای استفاده دولت‌ها پیشنهاد می‌کند.

* این مقاله ترجمه بخش اول این اثر است:

Richard Allen and Dimitar Radev, "Managing and Controlling Extra budgetary Funds", IMF Working Paper, WP/06/286, PP.1-13, (2006).

۱. کارشناسان ارشد، دفتر تحقیقات و سیاستهای مالی معاونت امور اقتصادی

Siamakyad@Gmail.com, shokoh Aram@yahoo.com

هدف از ارائه این گزارش، ارائه چارچوب جامعی برای تجربه و تحلیل ایجاد صندوق‌های فرابودجهای که بخش مهمی از مخارج عمومی را تشکیل می‌دهد، است. علاوه بر این، در بخش دوم گزارش، تجربه چند کشور و یافته‌های صندوق بین‌المللی پول در زمینه صندوق‌های فرابودجهای به ویژه صندوق‌های نفتی و صندوق‌های حفظ و نگهداری از بزرگراه‌ها، ارائه می‌شود. بررسی صندوق‌های فرابودجهای از چند جهت اهمیت دارد:

- این صندوق‌ها هم در کشورهای توسعه یافته و هم در کشورهای در حال توسعه بیش از ۴۰ درصد هزینه‌های دولتی را شامل می‌شوند.
- در برخی شرایط، این صندوق‌ها می‌توانند به عنوان یک سیاست مالی مهم و مدیریت مالیه عمومی در راستای الزامات نظارتی، بکار روند.
- از نظر برخی مفسران، صندوق‌های فرابودجهای قالب تحریف شده‌ای از فعالیتهاي بخش عمومی اند که اغلب دارای آثار تخریبی به ویژه در حوزه ثبات و کنترل مالیه کلان هستند. بیشتر بررسی‌های صندوق بین‌المللی پول و سازمان‌های دیگر، مرتبط با صندوق‌های فرابودجهای و در زمینه تاثیر صندوق‌های فرابودجهای بر ثبات مالیه کلان و نحوه مواجه با پیامدهای آن است.

با وجود این، مفهوم صندوق فرابودجهای و الزامات سیاستی حاکم بر آن، اغلب پیچیده‌تر از آن است که به نظر می‌آید. صندوق‌های فرابودجهای از جهت نحوه تامین مالی آنها به اشکال مختلف، طبقه‌بندی می‌شوند. برخی از این صندوق‌ها از طریق مالیات‌های تعیین شده¹ (مالیات‌هایی که برای مصارف مشخص اخذ می‌گردد، مانند مالیات بر صنایع آلاینده و مالیات برای ساخت بزرگراه‌ها) به صورت کلی و یا جزئی تامین مالی می‌شوند و برخی دیگر از محل منابع غیرمالیاتی تامین مالی می‌شوند. صندوق‌های فرابودجهای، به ویژه در کشورهای عضو سازمان توسعه و همکاری‌های اقتصادی با عنوان سازمان‌های عمومی و با تنظیمات مدیریتی و نظارتی توسعه یافته، وجود دارند و عمدتاً توسط وزارت دارایی اداره می‌شوند. برخی دیگر این نوع صندوق‌ها، فاقد عمومیت اند و با مقررات جزئی اداره می‌شوند.

در این گزارش، تلاش می‌شود تا چند موضوع بسیار مرتبط در زمینه صندوق‌های فرابودجهای، تجزیه و تحلیل شوند. بررسی جامع از صندوق‌های فرابودجهای، مستلزم فهم و تحلیل کاملی از عوامل اقتصادی، نظارتی و اقتصادی-سیاسی است که در ایجاد صندوق‌های فرابودجهای

دخلی‌اند. در واقع، این موضوع که ایجاد صندوق‌های فرابودجه‌ای بیشتر به دلیل شکست بازار یا بودجه باشد تا مسائل صرفاً اقتصادی، اهمیت دارد.

به رغم این مقدمه کلی، گزارش مذکور یک چارچوب تحلیلی برای بررسی و ارزیابی صندوق‌های فرابودجه‌ای ارائه می‌دهد تا علاوه بر آن به بررسی پرسش‌های زیر پردازد:

- آیا در حال حاضر، نیازی به تغیر و تحول در خط‌مشی صندوق‌های فرابودجه‌ای موجود، وجود دارد؟

- چگونه باید موضوعات مرتبط با دلایل ایجابی صندوق‌های فرابودجه‌ای مانند عوامل اقتصادی، اقتصاد سیاسی، نظارت و مدیریت عمومی در تدوین یک چارچوب تحلیلی مورد توجه قرار گیرد؟

- کشورها برای ارزیابی صندوق‌های فرابودجه‌ای، می‌بایست از چه معیارهایی استفاده نمایند؟ آیا می‌بایست فعالیت آنها تداوم یابد و یا به بخش خصوصی واگذار شوند و یا حتی منحل شوند؟
- الزامات عملی برای اتخاذ سیاست‌های مالی کلان و مدیریت عمومی در کشورهای در حال توسعه، یا در حال گذار چیست؟

در پاسخ به پرسش‌های یاد شده، این گزارش ابتدا نگاه اجمالی به تعریف، داده‌ها، دسته‌بندی‌ها و انواع صندوق‌های فرابودجه‌ای خواهد داشت و سپس دلایل ایجاد این صندوق‌ها را بررسی می‌کند و به مشکلات موجود در این زمینه و ارائه معیارهای ارزیابی و اصلاح این مشکلات می‌پردازد.

۲. تعاریف، داده‌ها، طبقه‌بندی و شناسایی صندوق‌های فرابودجه‌ای

اگرچه اصطلاح صندوق‌های فرابودجه‌ای بدینه به نظر می‌رسد، اما در واقع، این صندوق‌ها بسیار متنوع و اغلب مجموعه پیچیده‌ای از موضوعات مختلف را شامل می‌شوند. ارائه یک تعریف قابل فهم و شناسایی آن در شفاف‌سازی مفهوم صندوق‌های فرابودجه‌ای مفید است، و تمایز آن را از صندوق‌های دیگر امکان پذیر می‌سازد.

الف- تعریف صندوق‌های فرابودجه‌ای
اصطلاح "فرابودجه‌ای" شامل یک مفهوم کلی است و می‌تواند به چند روش استفاده شود که هر کدام جنبه متفاوتی از موضوع را مورد تأکید قرار می‌دهند. گسترده‌ترین مفهوم فعالیت‌های فرابودجه‌ای مشتمل بر کل درآمدها، هزینه‌ها و فرایندهای تامین مالی است که از بودجه مجزا شده

باشد. حسابهای فرابودجهای، نوعی حسابهای بانکی هستند که در آمدها و هزینه‌های فرابودجهای به آن حسابها واریز و یا از آن برداشت می‌شود. نهادها و یا واحدهای فرابودجهای، مؤسسه‌هایی هستند که در فعالیت‌های فرابودجهای، مشغول می‌شوند و یا می‌توانند از حسابهای فرابودجهای استفاده کنند و یا برای خودشان ساختار سازمانی داشته باشند و اغلب وضعیت حقوقی آنها از وزارت‌خانه‌ها و سازمانهای دولتی مستقل است. طبق این گزارش، صندوق‌های فرابودجهای به فعالیت‌های انجام شده در حوزه عمومی دولت می‌پردازند و اغلب مراتب بانکی و سازمانی مجزا دارند و در فرایند قانون بودجه سالانه دولت مرکزی و دولتهای محلی وارد نمی‌شوند.

ب- اطلاعات مربوط به صندوق‌های فرابودجهای

جدول شماره یک، به طور مختصر اطلاعات مربوط به صندوق‌های فرابودجهای را که از نسخه ۲۰۰۵ سالنامه آمارهای مالی دولت، استخراج شده است را ارائه می‌دهد.

جدول ۱. صندوق‌های فرابودجهای و هزینه‌های دولت مرکزی (۲۰۰۴-۲۰۰۲)

گروه کشورها	درصد از کل هزینه‌ها	هزینه‌های صندوق فرابودجهای	هزینه‌های صندوق فرابودجهای	
			درصد از کل هزینه‌ها	درصد از GDP (GDP)
توسعه یافته	۱۴/۳	۴/۴	۳۵/۶	۱۲/۵
در حال توسعه / درحال گذار	۱۳/۲	۲/۸	۲۶/۲	۵/۴
همه کشورها	۱۳/۴	۳/۱	۳۰/۲	۸/۴

Source:

1. EBFs, Social Security and Total Outlay Data form the 2005 GFS Yearbook CD-ROM.
2. IMF, *World Economic Outlook* (April 2006).

- نتایج به دست آمده از استخراج اطلاعات جدول شماره یک، به این شرح است:
- صندوق‌های فرابودجه‌ای بخش مهمی از هزینه‌های دولت مرکزی اند. که بالحاظ صندوق‌های تامین اجتماعی حدود ۴۴ درصد از کل هزینه‌ها را شامل می‌شوند.
 - صندوق‌های تامین اجتماعی عمدۀ ترین شکل فعالیتهای فرابودجه‌ای را تشکیل می‌دهند، به طوری که شامل بیش از ۳۰ درصد کل هزینه‌ها می‌شود.
 - به رغم اینکه سطح فعالیت‌های فرابودجه‌ای به استثنای صندوق‌های تامین اجتماعی، به‌طور گسترده‌ای هم در کشورهای توسعه یافته و هم در کشورهای در حال توسعه و یا در حال گذار قابل توجه است، صندوق‌های تامین اجتماعی نسبت بیشتری از هزینه‌های دولت مرکزی را در کشورهای توسعه یافته، تشکیل می‌دهند.
 - بیشتر تحلیل‌های تفصیلی در بسیاری از کشورهای توسعه یافته نشان می‌دهند که صندوق‌های فرابودجه‌ای یک چارچوب سازمانی با ثبات دارند. در حالی که در کشورهای در حال توسعه، صندوق‌های فرابودجه‌ای اغلب از شفافیت و ساختار قانونی مشخص برخوردار نیستند و یک گسترده وسیعی از ترتیبات سازمانی را شامل می‌شوند.
 - به طور معمول، صندوق‌های فرابودجه‌ای در کشورهای توسعه یافته با فرایند بودجه به خوبی ادغام (ترکیب) شده‌اند.

ج- طبقه‌بندی و شناسایی سایر صندوق‌های فرابودجه‌ای

طبقه‌بندی مناسب صندوق‌های فرابودجه‌ای به این دلیل که موجب اطمینان از اطلاعات جامع مالی و تعریف صحیح اهداف مالی می‌شوند، اهمیت دارند. نظام آمارهای مالی دولت، اولین منبع در تبیین چنین طبقه‌بندی محسوب می‌گردد. دستورالعمل نظام آمارهای مالی دولت در سال ۲۰۰۱ برابر ویژگی‌های اقتصادی بنگاه، بیش از تشکیلات قانونی تاکید دارد. مفهوم پایه‌ای که از یک واحد نهادی که از آن به "واحد اقتصادی" تعبیر می‌شود، این است که واحد مذکور، صلاحیت کسب حقوق مالکیت، تملک دارایی‌ها، ایجاد تعهدات و مداخله در فعالیتهای اقتصادی و انجام معامله با سایر نهادها را دارد. علاوه بر این، واحد نهادی توسط مجموعه کاملی از حسابها، شامل ترازنامه دارایی‌ها، بدھی‌ها و خالص ثروت قابل شناسایی است.

دستورالعمل نظام آمارهای مالی دولت در سال ۲۰۰۱، ایجاد سیستم طبقه‌بندی شده را درون صندوق‌های فرابودجه‌ای مجاز اعلام کرد.

با وجود این، ممکن است دستگاههای دولتی با هویت قانونی مستقل نیز وجود داشته باشند که مقدار و ترکیب هزینه‌های آنها در اختیارشان است و منبع مستقیم درآمدی مانند مالیاتها را نیز در دست دارند. این دستگاهها اغلب برای انجام وظایف خاصی مانند جاده سازی یا تولید غیربازاری خدمات بهداشتی و آموزشی تاسیس می‌شوند. چنانچه این دستگاهها مجموعه کاملی از حسابها را داشته باشند و مالک کالاها و دارایی‌هایی به حساب خود باشند و به انجام فعالیت‌های غیربازاری اقدام نمایند که طبق قانون مجاز به انجام آن هستند و قادر به انعقاد قرارداد و ایجاد تعهد باشند، می‌توانند به عنوان واحد دولتی مستقل در نظر گرفته شوند.

دستورالعمل نظام آمارهای مالی دولت در سال ۲۰۰۱، بیشتر معطوف به تدوین اطلاعاتی است که استفاده از آنها در تعریف و طبقه‌بندی صندوق‌های فرابودجهای موثر است. یعنی موسسه‌های غیرانتفاعی غیربازاری که عمدتاً از طرف دولت تامین مالی و کنترل می‌شوند و از نظر قانونی واحدهای مستقل غیردولتی هستند، اما فرض می‌شود که سیاست‌های دولت را به اجرا در سیاسی اند، دولت‌ها برای انجام برخی سیاست‌های خاص استفاده از آنها را به استفاده از سازمان‌های دولتی ترجیح می‌دهند. برای مثال، تحقیق، توسعه و برقراری استاندارد در زمینه‌هایی مانند بهداشت، امنیت، محیط زیست و آموزش و پرورش، مواردی هستند که موسسه‌های غیرانتفاعی می‌توانند موثرتر از سازمان‌های دولتی عمل کنند.

در دستورالعمل نظام آمارهای مالی دولت، صندوق تامین اجتماعی نوعی واحد دولتی است که در یک یا چند طرح تامین اجتماعی فعالیت دارد. این صندوق، می‌بایست از شرایط عمومی واحد نهادی برخوردار باشد. به عبارتی، سازماندهی فعالیت صندوق تامین اجتماعی باید مجزا از فعالیت واحدهای دولتی دیگر باشد، ولی می‌بایست بتواند دارایی‌ها و بدھی‌هایش را به طور مستقل، نگهداری کند و با دارایی خود در داد و ستدۀای مالی مشارکت نماید.

در حالی که به نظر می‌رسد دستورالعمل نظام آمارهای مالی دولت در سال ۲۰۰۱ در تبیین وضعیت اقتصادی صندوق‌های فرابودجهای و ارتباط آنها با دولت یا بخش‌های عمومی دیگر، نقش مهمی دارد، شناخت انواع صندوق‌های فرابودجهای در تحلیل‌های مالی می‌تواند مفید باشد. در ادامه، صندوق‌های فرابودجهای را می‌توان مطابق با اهداف، منابع تامین مالی آنها و ساختار سازمانی آنها، طبقه‌بندی نمود.

طبقه بندی صندوق‌های فرابودجه‌ای بر مبنای اهداف آنها

صندوق‌های ویژه: صندوق‌هایی هستند که براساس اهداف خاص، تاسیس می‌شوند و تامین مالی آنهاز طریق مالیات‌های خاص یا سایر درآمدهای ویژه که به طور معمول باید به تصویب قانونی برستد، انجام می‌گیرد. مانند صندوق‌های تامین اجتماعی، صندوق بهداشت و درمان و صندوق‌های ایجاد بزرگراه‌ها.

صندوق‌های توسعه: صندوق‌هایی هستند که برای حمایت از برنامه‌های توسعه‌ای، تاسیس می‌شوند و معمولاً از طریق کمک‌های اهدایی و گاهی منابع داخلی، تامین مالی می‌شوند. مانند صندوق‌های اجتماعی، صندوق‌های محیط‌زیست و صندوق‌های بخشی.

صندوق‌های ذخیره اضطراری: صندوق‌هایی هستند که در موقع اضطراری و هنگام حوادث غیرمنتظره، تاسیس می‌شوند.

صندوق‌های تثبیت: صندوق‌هایی هستند که برای کاهش اثر نوسان درآمدی دولت و اقتصاد، تاسیس می‌شوند مانند صندوق‌های تثبیت نفت.

صندوق‌های پس انداز: صندوق‌هایی هستند که برای ذخیره سازی ثروت برای نسل‌های آینده، تاسیس می‌شوند مانند صندوق پس انداز نفت.

صندوق تامین مالی: صندوق‌هایی هستند که برای تامین تراز (کسری) بودجه کل و هزینه‌های غیرمعمول تاسیس می‌شوند و اغلب از درآمد نفت و سایر منابع تجدید ناپذیر، تامین مالی می‌شوند. مانند صندوق‌های تامین مالی نفتی.

صندوق‌های مکمل: صندوق‌هایی هستند که به جریان ورود کمک‌های اهدایی مربوط می‌شوند و طبق جریان‌های خاص، مدیریت می‌شوند.

صندوق تجاری: صندوق‌هایی هستند که برای تدوین مکانیزم تامین مالی فعالیت‌های تجاری دولت و بر مبنای اصول خودگردانی، تاسیس می‌شوند.

صندوق بازپرداختی: صندوق‌هایی هستند که توسط دولت یا بدنه دولتی ایجاد می‌شوند و معمولاً از طریق مالیات‌ها، تعرفه‌ها یا عوارض برای بازپرداخت دیون (بدهی‌ها) تأسیس می‌شوند.

حسابهای فرابودجه‌ای متفرقه: که مشتمل بر صندوق‌های محروم‌هایی هستند که توسط وزارت‌تخانه‌ها و نمایندگی‌های دولتی، تأسیس می‌شوند.

طبقه‌بندی صندوق‌های فرابودجه‌ای بر مبنای منابع تامین مالی آنها

- درآمدهای معین^۱: که شامل درآمدهای عمومی (که به عنوان درصدی از کل درآمدها تعریف می‌گردد) و درآمدهای اختصاصی (که با مالیات‌های خاص یا کمکهای تامین اجتماعی مشخص می‌شود) است.
- انتقالات از بودجه
- فروش دارایی‌های مالی و غیرمالی، شامل دریافت‌های خصوصی سازی.
- فروش کالاهای و خدمات.
- استقرارض

طبقه‌بندی صندوق‌های فرابودجه‌ای بر اساس نحوه اداره و تشکیلات

۱. صندوق‌هایی که به صورت متمرکز و توسط وزارت دارایی یا خزانه‌داری، اداره می‌شوند. انگیزه تاسیس چنین صندوق‌هایی در بیشتر مواقع اجتناب از محدودیت‌های فرایندهای بودجه‌ای است. برای مثال می‌توان به صندوق‌های در گردش که به طور متمرکز اداره می‌شوند، اشاره کرد.
۲. صندوق‌هایی که توسط وزارت‌خانه‌ها یا سایر سازمانها، اداره می‌شوند. علاوه بر عامل مذکور (اجتناب از محدودیت‌های فرابودجه‌ای)، اجتناب از کنترل هزینه‌ها، عامل دیگری برای ایجاد صندوقهای فرابودجه‌ای محسوب می‌گردد.
۳. صندوق‌هایی که به طور مستقل اداره می‌شوند.

۳. دلایل تأسیس صندوق‌های فرابودجه‌ای

- صندوق‌های فرابودجه‌ای را می‌توان از دیدگاههای مختلف بررسی کرد. در این مقاله، وجود عملیات یا نهادهای فرابودجه‌ای و یا ایجاد آنها به دلیل وجود ترکیبی از دو گروه اصلی از عوامل، یعنی شکست بازار یا سیستم بودجه و عوامل اقتصاد سیاسی است که به ترتیب در ادامه مورد بررسی قرار می‌گیرد.

الف- عوامل شکست سیستم بودجه‌ای

ناهمنگی افق زمانی: نوعی از صندوق‌های فرابودجه‌ای (مانند صندوق‌های تامین اجتماعی، صندوق تثبیت و صندوق‌های ذخیره نفتی) تاسیس شده‌اند تا درآمدی برای بازنشستگان یا نسل‌های آتی،

تدارک بینند و یا در برابر تغییر شرایط اقتصادی، مانند کاهش منابع طبیعی در بلندمدت، یک حاشیه امنیتی ایجاد کنند. به هر حال، افق زمانی در چنین صندوق‌هایی طولانی‌تر از افق زمانی در بودجه سنتی است و این زمان، ممکن است یکسال یا حداکثر سه تا پنج سال باشد.

تداخل گروههای ذینفع با فرایند بودجه: مانع از تخصیص نامناسب منابع که ممکن است تخصیص‌های بودجه‌ای را از طریق ارائه اطلاعات تحریف شده و برگرفته از تمایلات بخشی، منحرف نماید.

عدم تشخیص نیازهای اقوام محلی در تخصیص بودجه: نظام‌های بودجه‌ای در برخی کشورها به صورت متمرکز از طریق وزارت‌خانه‌های دارایی و خزانه داری اداره می‌شود که دارای مکانیزم‌های ضعیفی در انتقال اطلاعات در زمینه شرایط و اولویت‌های بودجه‌ای از حاشیه به مرکز عمل می‌کنند و کمتر پاسخگوی نیازهای اقوام محلی هستند. در چنین محیطی، انگیزه ایجاد صندوق‌های فرابودجه‌ای در مقامات محلی، شکل می‌گیرد.

فقدان ترتیبات نهادی برای پاسخگویی و شفافیت در مواد خاص: غالباً مکانیزم نظارت‌های مستقل بودجه در کشورهای در حال توسعه، ضعیف است. در بسیاری از این کشورها، هیئت بازرگانی مستقل وجود ندارد و یا نقش و مسئولیت آنها از نظر قانونی و اجرایی بسیار محدود است.

ب- عوامل اقتصاد سیاسی

یکی از دلایل ایجاد صندوق‌های فرابودجه‌ای، زمینه‌های اقتصاد سیاسی است. در واقع، این موضوع یک عامل غالب است که به نمونه‌هایی از آن در ادامه می‌پردازیم:

- مقابله با کاهش بودجه و برنامه‌هایی که از دیدگاه سیاسی، حساس هستند. بررسی‌های موجود در زمینه فرایند اصلاح تامین اجتماعی در ایالات متحده آمریکا، نمونه خوبی از این موضوع است.

- رفع ظاهري کسری بودجه از طریق تامین اعتبار بخشی از هزینه‌های دولت از منابع صندوق‌های فرابودجه‌ای.

- تجهیز منابع در زمینه فعالیت‌های اقتصادی مهمی که در بودجه سالانه برای آنها بودجه کمتری در نظر گرفته شده است.

- اجتناب از کاربرد اصول عمومی پذیرفته شده در زمینه شفافیت ارزیابی صندوق‌های فرابودجه‌ای.

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پریال جامع علوم انسانی